

věci pro přečin zlehčování podle § 27 zák. čís. 111/27 soukromou obžalobou povolany samosoudce nepřislušným, neporušil tím zákon, naopak zachoval se zcela podle zákona čís. 471/21, a zmateční stížnost soukromé obžalobkyně, dovolávající se zmatku podle § 281 čís. 6 tr. ř. a dovozující opak, jest zřejmě bezdůvodna, což má v zápětí její zamítnutí podle § 4 čís. 2 zák. čís. 3/78 již v neveřejné poradě soudu zrušovacího.

Čís. 4341.

Zvláštní ochrany § 283 tr. zák. požívají všechny rozkazy úředníka nebo stráže, které směřují k tomu, by shluknuvší se lid byl co nejdříve rozptýlen, tedy nejen výslovné rozkazy, by se lid rozešel, nýbrž i jinak znějící příkazy lidu nebo po případě i jen jednotlivci k umožnění rychlého rozptýlení davu.

Znemožňuje-li nebo zdržuje-li jednatel svou pomalou chůzí v určitém směru rychlý rozchod shluknuvšího se lidu, může býti prostředkem směřujícím k rychlému rozptýlení davu i příkaz tomuto jednotlivci úředníkem nebo stráží daný, aby šel čerstvěji.

(Rozh. ze dne 4. prosince 1931, Zm I 945/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Ml. Boleslavi ze dne 30. října 1930, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro přečin shluknutí podle §§ 283, 284 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu první stolice, by o ní znovu jednal a ji znovu rozhodl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Stížnosti nelze upřítí oprávnění, pokud vytýká rozsudku s hlediska důvodu zmatečnosti podle § 281, čís. 5 tr. ř. vady neúplnosti záležející v tom, že rozsudek nepřihlíží k tomu, že četnický strážmistr František F. při hlavním přelíčení jako svědek potvrdil, že obžalovaný poutal svým jednáním, t. j. tím, že neuposlechl příkazu tohoto svědka, by šel čerstvěji, a naopak prohlásil, že nikdo mu nemá co poroučet, že jde kdy, jak a kam chce, na sebe pozornost davu a zdržoval levé křídlo (průvodu), ani k tomu, že obžalovaný při hlavním přelíčení doznal, že věděl, že stráží záleželo na tom, by se dav rychle rozešel. Podstatou přečinu podle § 283 tr. zák. je, jak vyplývá ze záhlaví tohoto ustanovení zákona, neposlušnost proti úředníku nebo stráží, kteří zakročují proti lidu při shluknutí. Rozumí-li se shluknutím seskupení se většího počtu lidí, jež je podle své povahy způsobilé ohroziti veřejný klid a pořádek, je účelem ustanovení § 283 tr. zák. pokud se týče onoho bezvýhradného příkazu neposlušnosti, by bylo zabezpečeno naprosté a co nejrychlejší uskutečnění oněch příkazů, jimiž činitelé bezpečnostní služby hledí způso-

bem obecnstvu poznatelným odstraniti nebezpečí, k němuž shluknutí poukazuje. Vzhledem k tomuto účelu ustanovení § 283 tr. zák. požívají zvláštní ochrany tohoto ustanovení zákona všechny rozkazy úředníka nebo strážce, které směřují k tomu, by shluknuvší se lid byl co nejdříve rozptýlen, tedy nejen výslovné rozkazy, by se lid rozešel, nýbrž i jinak znějící příkazy lidu nebo po případě i jen jednotlivci k umožnění rychlého rozptýlení davu. Znemožňuje-li nebo zdržuje-li jednatel svou pomalou chůzí v určitém směru rychlý rozchod shluknuvšího se lidu, může býti prostředkem směřujícím k rychlému rozptýlení davu i příkaz tomuto jednotlivci úředníkem nebo stráží, »by šel čerstvěji«; neboť, byl-li, jak tomu bylo podle rozsudkového zjištění v souzeném případě, shluknuvší se lid již před tím úředníkem nebo stráží vyzván k rozchodu, slouží onen další jednotlivci daný příkaz ku provedení povšechné výzvy k rozchodu a je i sám o sobě výzvou k rozchodu po rozumu § 283 tr. zák. Neuposlechl-li osoba, již byl takový zvláštní příkaz dán, tohoto příkazu, ač věděla, že tento příkaz byl dán za účelem rychlého rozptýlení shluknuvšího se lidu, lze podle řečeného v takovém chování se této osoby spatřovati neposlušnost k úředníku nebo stráží (§ 283 tr. zák.). Posuzuje-li se případ s těchto právních hledisek, jest výtky neúplnosti rozsudku pokládati za odůvodněné; neboť řečené, při hlavním přelíčení na jevo vyšlé, rozsudkem však mlčením pominuté skutečnosti jsou podle toho, co bylo svrchu uvedeno, rozhodné pro posouzení, zda se obžalovaný dopustil tím, že neuposlechl příkazu četnickým strážmistrem mu daného, »aby šel čerstvěji«, a odvětil, že mu nikdo nemá co poroučeti, že jde kdy, jak a kam chce, přečinu shluknutí podle § 283 tr. zák., a to za přitěžujících okolností v § 284 tr. zák. uvedených.

Čís. 4342.

I s hlediska § 34 odst. 2 zák. o nek. s. nezáleží na tom, že stíhací návrh, byv v zákonné lhůtě podán u nepřislušného soudu, došel k příslušnému soudu teprve po uplynutí lhůty.

Podle § 263 tr. ř. pro rozšíření obžaloby na nový skutek není třeba zvláštního mezitímního nálezu soudu ani výslovného souhlasu obžalovaného; stačí, že soud po rozšíření obžaloby dále jednal a obžalovaný neprotestoval; nezáleží na tom, že se tak stalo u nepřislušného soudu.

(Rozh. ze dne 4. prosince 1931, Zm I 41/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 24. listopadu 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem zlehčování podle § 27 zákona z 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost obžalovaného uplatňuje důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 9 b), 10, 5 tr. ř. a svými vývody i podle § 281 čís. 9 a) tr. ř.